

תקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א-2000
תוכן עניינים

188	פרק א' – פרשנות הגדרות	סעיף 1
188	פרק ב' – עתירה מינהלית	סעיף 2
188	מקום שיפוט	סעיף 3
189	המועד להגשת עתירה	סעיף 4
189	שיהוי	סעיף 5
189	כתב עתירה	סעיף 6
189	משיבים בעתירה	סעיף 7
190	עיון בעתירה	סעיף 8
190	דיון מוקדם בעתירה	סעיף 9
190	צו ביניים	סעיף 9א
191	צו ארעי	סעיף 10
191	כתב תשובה	סעיף 11
192	פרטים נוספים	סעיף 12
192	הגשת מסמך לבית המשפט	סעיף 13
192	סייג למסירת מידע ומסמכים	סעיף 14
192	עיקרי טיעון	סעיף 15
192	ראיות	סעיף 16
193	סדר הטיעון	סעיף 17
193	פסק דין	סעיף 18
193	אי התייצבות	סעיף 19
193	דיון דחוף	סעיף 20
193	סייג לתחולת תקנות סדר הדין האזרחי	סעיף 21
193	העברת דיון בעתירה	פרק ב'1 – עתירה נגד החלטת ועדת שחרורים
194	הגדרות	סעיף 21א
194	תחולת הוראות	סעיף 21ב
194	מקום שיפוט	סעיף 21ג
194	המועד להגשת עתירה	סעיף 21ד
194	כתב עתירה	סעיף 21ה
195	משיבים בעתירה	סעיף 21ו
195	עיכוב שחרור	סעיף 21ז
195	דיון בעתירה	סעיף 21ח
195	סדר הטיעון	סעיף 21ט
195	מידע חסוי	סעיף 21י
195	פסק דין	סעיף 21יא
195	רשות ערעור וערעור	סעיף 21יב
195	סדר דין באין הוראות	סעיף 21יג
195	פרק ג' – ערעור מינהלי	
195	מקום שיפוט	סעיף 22
196	המועד להגשת ערעור מינהלי	סעיף 23
196	כתב ערעור מינהלי	סעיף 24
196	המשיב בערעור מינהלי	סעיף 25
196	הודעת עדכון	סעיף 25א
196	העברת חומר לבית המשפט	סעיף 26

196	דיון מקדמי בערעור מינהלי	סעיף 27
196	הוראות משלימות	סעיף 28
	פרק ד' – תובענה מינהלית	
196	תובענה מינהלית	סעיף 29
197	סייג להגשת תובענה מינהלית	סעיף 30
	פרק ה' – ערעור על החלטת הרשם	
197	ערעור על החלטת רשם	סעיף 31
197	הוראות משלימות	סעיף 32
	פרק ו' – ערעור לבית המשפט העליון	
197	המועד להגשת ערעור ובקשת רשות לערער	סעיף 33
197	הודעת עדכון	סעיף 33א
197	הוראות משלימות	סעיף 34
	פרק ז' – הוראות כלליות	
197	המצאת כתבי בי-דין	סעיף 35
198	כתבי טענות נוספים	סעיף 36
198	בקשה תהא בכתב	סעיף 37
198	שינוי מועדים והיקף כתב טענות	סעיף 38
198	חישוב מועדים	סעיף 39
198	ביטול החלטה שניתנה על פי צד אחד	סעיף 40
198	הוצאות	סעיף 41
198	שמירת תוקף	סעיף 42
198	עיכוב ביצוע וסעד זמני	סעיף 43
199	תקופת פגרה	סעיף 44
199	החלת סדר הדין האזרחי	סעיף 44א
199	ביטול תקנות סדרי דין	סעיף 45
199	תחילה	סעיף 46
199	הוראות מעבר	סעיף 47
199	תוספת	

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן – החוק), סעיף 108 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, סעיף 14(ג) לפקודת התעבורה, סעיף 32(ב) לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962, סעיף 7 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), התשל"ו-1976, סעיף 1255 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, וסעיפים 18 ו-28 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, בהתייעצות עם שר הביטחון ועם השר לביטחון הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א' – פרשנות

1. בתקנות אלה –
 - "בית דין" – ועדת ערר וכל גוף אחר שהחלטתו נתונה לערעור לפי התוספת השניה לחוק;
 - "בית המשפט" – בית משפט לעניינים מינהליים כמשמעותו בסעיף 3 לחוק;
 - "הודעת עדכון" – הודעת עדכון לפי תקנה 33א;
 - "החלטה של רשות" ו"רשות" – כהגדרתן בחוק;
 - "הרשם" – כמשמעותו בסעיף 10 לחוק;
 - "חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות" – חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962;
 - "מזכיר משפטי", "מספר זהות" – כהגדרתם בתקנות סדר הדין האזרחי;
 - "מס ערך מוסף" – כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976;
 - "מען" – כהגדרתו בתקנות סדר הדין האזרחי;
 - "ערעור מינהלי", "עתירה מינהלית" ו"תובענה מינהלית" – כמשמעותם בסעיף 5 לחוק;
 - "עתירה נגד החלטת ועדת ההשגות" – עתירה מינהלית בעניין המנוי בפרט 35 לתוספת הראשונה לחוק, נגד החלטה של ועדת ההשגות כהגדרתה בפקודת הקרקעות (רכישה לצורכי ציבור), 1943;
 - "פרטי התקשרות" – כהגדרתם בתקנות סדר הדין האזרחי;
 - "שופט של בית המשפט העליון" – שופט של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך;
 - "תקנות האגרות" – תקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007;
 - "תקנות סדר הדין האזרחי" – תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018.

פרק ב' – עתירה מינהלית

2. (א) עתירה מינהלית (להלן – עתירה) תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו ניתנה החלטה של רשות אשר נגדה מוגשת העתירה, ובהחלטה בענין מקרקעין – לבית המשפט שבאזור שיפוטו נמצאים המקרקעין.
 - (1א) על אף האמור בתקנת משנה (א), עתירה נגד החלטת ועדת ההשגות, תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו נמצאים המקרקעין נושא החלטת הוועדה.
 - (ב) הוגשו כמה עתירות בנושא אחד או בנושאים דומים בעיקרם לבתי משפט שונים, רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת בעל דין, לקבוע כי העתירות, כולן או חלקן, יידונו במאוחד בבית משפט שקבע לכך.
 - (ג) עתירה שאין לה מקום שיפוט המתאים לה לפי תקנת משנה (א), תוגש לבית המשפט בירושלים; ואולם רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת בעל דין, להורות כי העתירה תועבר לבית משפט אחר.
 - (ד) על בקשות לפי תקנות משנה (ב) ו-(ג) יחולו הוראות תקנות 49(ח) ו-50 פסקאות (1) עד (4) ו-(6) לתקנות סדר הדין האזרחי, בשינויים המחויבים.
3. (א) עתירה תוגש במועד שנקבע לכך בדין.
 - (ב) לא נקבע מועד כאמור, תוגש העתירה בלא שיהוי, לפי נסיבות הענין, ולא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום שהחלטה פורסמה כדין, או מיום שהעותר קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעותר עליה, לפי המוקדם.

הגדרות

מקום שיפוט

להגשת

המועד
עתירה

(ג) בית המשפט רשאי להאריך מועד שנקבע להגשת עתירה כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), לאחר שנתן למשיב הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה, אם ראה הצדקה לכך.

4. בית המשפט רשאי לדחות עתירה אם ראה כי בנסיבות הענין היה שיהוי בהגשתה, אף אם הוגשה בתוך אחד המועדים לפי תקנה 3.

5. (א) עתירה תיפתח במסירת כתב עתירה לבית המשפט.

(ב) בכתב העתירה ייכללו כל אלה:

(1) שם העותר, מספר זהותו, מענו ופרטי התקשרותו, ואם הוא מיוצג – שם עורך דינו, לרבות מספר רישיונו, מענו ופרטי התקשרותו;

(2) המשיבים, מענם ופרטי התקשרותם, וענינו של כל אחד מהמשיבים בנושא העתירה;

(א2) אם העותר הוא פסול דין או קטין, כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות – ציון עובדה זו, או אם מי מבעלי הדין הוא תאגיד – ציון עובדה זו ודרך התאגדותו;

(3) תיאור ההחלטה נושא העתירה והמועד שבו פורסמה כדין, או שבו קיבל העותר הודעה על ההחלטה או שבו נודע לעותר עליה, לפי המוקדם;

(א3) פירוט מקור הסמכות העניינית והמקומית של בית משפט לעניינים מינהליים לדון בעתירה, לרבות הוראות החיקוק המסמך שלפיו התקבלה החלטת הרשות שנגדה הוגשה העתירה, והפרט שבתוספת הראשונה או שבתוספת הרביעית לחוק שלפיו מוסמך בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בעניין זה;

(4) הענין של העותר בנושא העתירה;

(5) פירוט הנימוקים שבבסיסה ושבהחוק שעליהם מתבססת העתירה;

(6) נעשתה פניה מוקדמת בכתב לרשות – יצורפו העתקים של ההתכתבות לענין זה; לא נעשתה פניה מוקדמת – הנימוקים להגשת העתירה בלא פניה מוקדמת;

(7) פירוט הסעד שמבקש העותר.

(8) סכום אגרת בית המשפט שיש לשלם בהפניה לפרט בתוספת לתקנות האגרות שלפיו יש לגבות אגרה; אם העותר פטור מאגרה, יפנה לתקנה הפוטרת אותו מתשלומה לפי תקנות האגרות;

(9) דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, לרבות הליך שהסתיים, בקשר לאותה מסכת עובדתית או לאותה החלטה של רשות שנגדה מוגשת העתירה.

(ג) כתב עתירה יהא ערוך לפי טופס 1 שבתוספת והעובדות שבו יאומתו בתצהיר אשר יצורף לו ושיהיה ערוך לפי טופס 2 שבתוספת; בתצהיר תהיה הפרדה בין עובדות שהן בידיעתו האישית של המצהיר לבין עובדות הנכונות לפי מיטב ידיעתו ואמונתו, שלגביהן יציין את מקור ידיעתו ואמונתו.

(ד) לכתב העתירה יצורפו, ככל שניתן, העתק צילומי של ההחלטה נושא העתירה והעתקים צילומיים של כל המסמכים הנוגעים לענין.

6. (א) המשיבים בעתירה יהיו הרשות שנגד החלטתה מכוונת העתירה, כל רשות אחרת הנוגעת בדבר, וכן כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה.

(א1) המשיבים בעתירה נגד החלטת ועדת ההשגות, נוסף על האמור בתקנת משנה (א), יהיו כל מי שהיה בעל דין להליך לפני הוועדה, למעט העותר.

(ב) בית המשפט רשאי, בכל שלב משלבי הדיון, להורות על מחיקת עתירה אם לא צורף משיב ראוי, או להורות על צירופו של עותר או משיב, וכן על מחיקת משיב או עותר שצורף לעתירה.

7. (א) עתירה תובא, בהקדם האפשרי ולאחר המצאת אישור המצאה לפי תקנת משנה (ב), לעיון בית המשפט, והוא רשאי –

שיהוי

כתב עתירה

משיבים בעתירה

עיון בעתירה

- (1) להורות למשיב להגיש תגובה מקדמית לעתירה או לעניינים שקבע, בתוך מועד שקבע (להלן בתקנה זו – תגובה מקדמית);
- (2) למחוק או לדחות עתירה – כולה או מקצתה – על הסף, על פי כתב העתירה בלבד או לאחר שקיבל תגובה מקדמית, אם, על פניה, אינה מגלה עילה להתערבות בית המשפט;
- (3) להחליט בבקשה להארכת מועד לפי תקנה 3(ג);
- (4) להורות לעותר להגיש תצהיר משלים או הודעה משלימה בעניינים שקבע, או להגיש נוסח מתוקן של העתירה באופן שהורה;
- (5) לקבוע כי יתקיים דיון מוקדם בעתירה במעמד הצדדים, ומשעשה כן, יגישו המשיבים את תגובתם המקדמית לעתירה או לעניינים שקבע; התגובה המקדמית תוגש לבית המשפט ותומצא לשאר בעלי הדין במועד שקבע בית המשפט; לא קבע מועד, תוגש התגובה המקדמית לבית המשפט ותומצא לשאר בעלי הדין לא יאוחר מארבעה ימים לפני מועד הדיון;
- (6) לקבוע כי משיב יגיש כתב תשובה לפי תקנה 10 (להלן – כתב תשובה) אם סבר כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין; ורשאי הוא להגדיר את העניינים הטעונים תשובה.

(ב) לא תובא עתירה לעיון בית המשפט כאמור בתקנת משנה (א) אלא אם כן הגיש העותר לבית המשפט אישור בדבר המצאת העתירה כדין לפי תקנה 35.

דיון בעתירה	מוקדם	8.	בדיון מוקדם רשאי בית המשפט –
		(1)	לתת כל הוראה שרשאי הוא לתת לפי תקנה 7;
		(2)	בהסכמת המשיב, לדון ולהכריע בעתירה כאילו הוגש בה כתב תשובה;
		(3)	למחוק או לדחות את העתירה, כולה או מקצתה;
		(4)	בלי לגרוע מהאמור בפסקה (2), להורות כל הוראה אשר יש בה כדי לייעל את הדיון, ובכלל זה להורות על ניהול הדיון בעתירה בדרך של סיכום טענות בכתב.
צו ביניים		9.	(א) בקשה למתן צו ביניים תוגש בנפרד מן העתירה, במועד הגשת העתירה או לאחר מכן, ותובא לעיון בית המשפט בהקדם האפשרי; בבקשה יפורטו העובדות והנימוקים התומכים בה, ויכול שתפנה לעובדות ולנימוקים שבעתירה (להלן – כתב הבקשה); העובדות בכתב הבקשה יאומתו בתצהיר כאמור בתקנה 5(ג).
		(ב)	בית המשפט רשאי לדחות את הבקשה על הסף.
		(ג)	לא דחה בית המשפט את הבקשה על הסף, כאמור בתקנת משנה (ב), רשאי הוא –
		(1)	להורות למשיב להגיש תגובה במועד שיקבע, ורשאי הוא להחליט בבקשה לצו ביניים על יסוד הבקשה והתגובה בלבד;
		(2)	לקבוע מועד לדיון בבקשה במעמד הצדדים, ורשאי הוא להכריע בבקשה על יסוד הדיון.
		(ד)	לא יינתן צו ביניים בלי שניתנה הזדמנות למשיב להגיש תגובה, כאמור בתקנת משנה 1(ג), או שהתקיים דיון במעמד הצדדים, כאמור בתקנת משנה 2(ג).
		(ה)	בית המשפט רשאי להתנות מתן צו ביניים בערובה או בתנאי אחר שיקבע, לפיצוי נזק שייגרם למשיב מהוצאת הצו, או לכל צורך שיראה בית המשפט לנכון, בנסיבות העניין.
		(ו)	צו ביניים שניתן כאמור בתקנה 1(ג), יהיה בתוקף עם המצאתו בהתאם לתקנה 35, לרשות שאליה הוא מכוון.
צו ארעי	9א.	(א)	ראה בית המשפט כי השהיית ההחלטה בבקשה למתן צו ביניים לפי תקנה 9, עלולה לגרום לנזק שאין לו תקנה או לנזק חמור, רשאי הוא לתת צו ארעי על יסוד הבקשה בלבד (להלן – צו ארעי); משנתן בית המשפט צו ארעי, יקבע בו, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרה ימים ממועד מתן הצו, מועד למתן תגובה מטעם המשיב, כאמור בתקנה 9(ג), או לדיון במעמד הצדדים בבקשה לצו ביניים, כאמור בתקנה 9(ג).

(ב) בית המשפט רשאי להתנות מתן צו ארעי בערובה או בתנאי אחר שיקבע, לפי ציוי נזק שייגרם למשיב מהוצאת הצו, או לכל צורך שיראה בית המשפט לנכון בנסיבות העניין.

(ג) נתן בית המשפט צו ארעי, כאמור בתקנת משנה (א), יורה למבקש להמציא כדין את העתירה, את הבקשה לצו ביניים ואת הצו הארעי לרשות, לבא כוחה ולשאר בעלי הדין לפי תקנה 35, בתוך עשרים וארבע שעות ממועד מתן הצו ולהמציא אישור על כך לבית המשפט בתוך אותו מועד.

(ד) על אף האמור בתקנת משנה (ג), ראה בית המשפט כי בשל נסיבות חריגות יש להמציא את הצו הארעי בתוך פחות מעשרים וארבע שעות, יורה למבקש להמציא כדין את העתירה, את הבקשה לצו ביניים ואת הצו הארעי לרשות, לבא כוחה ולשאר בעלי הדין לפי תקנה 35, בתוך המועד שיקבע לכך, ולהמציא אישור על כך לבית המשפט בתוך אותו מועד.

(ה) בכפוף לאמור בתקנות משנה (ג) ו-(ד), צו ארעי שניתן שלא במעמד המשיב יהיה בתוקף עם המצאתו לפי תקנה 35 לרשות שאליה הוא מכוון בצירוף עותק העתירה והבקשה לצו ביניים, אם טרם נמסרו לה.

(א) 10. הורה בית המשפט על הגשת כתב תשובה לעתירה, יוגש כתב התשובה בתוך שישים ימים אם לא קבע בית המשפט מועד אחר.

(ב) בכתב התשובה יפורטו אלה:

(1) המען ופרטי ההתקשרות של המשיב, ואם הוא מיוצג – שם עורך דינו, לרבות מספר רישיונו, מענו ופרטי התקשרות;

(2) פירוט הנימוקים שבעובדה ושבחוק שעליהם מתבססת התשובה;

(3) עמדת המשיב באשר לסעד המבוקש בעתירה.

(4) המועד האחרון להגשת כתב תשובה לפי תקנת משנה (א).

(ג) כתב התשובה יהיה ערוך לפי טופס 3 שבתוספת, והעובדות שבו יאומתו בתצהיר או תצהירים אשר יצורפו אליו, כאמור בתקנה 5(ג).

(ד) לכתב תשובה יצורפו, ככל שניתן, העתקים צילומיים של כל המסמכים הנוגעים לענין.

(ה) משיב שלא הגיש כתב תשובה כאמור, לא יהא רשאי להשמיע את טענותיו בדיון בעתירה אלא ברשות בית המשפט.

(א) 11. עותר רשאי, בתוך חמישה עשר ימים מיום שהומצא לו כתב התשובה של משיב, לדרוש ממנו בכתב מידע או מסמכים (בתקנה זו – פרטים נוספים) לשם הבהרה או השלמה של נימוקים שבעובדה או שבחוק, הנזכרים בכתב התשובה או הנוגעים להם.

(ב) משיב רשאי לדרוש בכתב מהעותר פרטים נוספים לשם הבהרה או השלמה של נימוקים שבעובדה או שבחוק, הנזכרים בעתירה, או הנוגעים להם, לא יאוחר מחמישה עשר ימים לאחר שהורה בית המשפט על הגשת כתב תשובה.

(ג) בעל דין שקיבל דרישה למתן פרטים נוספים, ישיב עליה בתצהיר לא יאוחר מחמישה עשר ימים מיום קבלת הדרישה.

(ד) לא קיבל בעל דין פרטים נוספים שדרש במועד כאמור, רשאי הוא, בתוך שבעה ימים מתום המועד להמצאת הפרטים הנוספים, להגיש לבית המשפט בקשה בכתב לצוות על מתן הפרטים הנוספים, ובית המשפט או הרשם רשאי, לאחר דיון במעמד הצדדים, לצוות על מתן אותם פרטים נוספים שיראה לנכון ובתוך המועד שקבע; לא יצווה בית המשפט או הרשם על מתן פרטים נוספים אם אינם דרושים לצורך הכרעה בעתירה.

(ה) הועלתה טענה בדבר חיסיון או בדבר סייג למסירת מידע או מסמך, תידון הבקשה לפי תקנה 13.

(ו) בעל דין שניתנו לו פרטים נוספים, בין לבקשתו ובין לפי צו בית המשפט או הרשם, רשאי, בתוך שבעה ימים מהיום שבו הגיעו אליו הפרטים הנוספים או בתוך המועד שקבע בית המשפט או הרשם, להגיש תצהיר נוסף לתיקון או להשלמת האמור בעתירה או בכתב התשובה, לפי הענין, ככל שהדבר נובע מאותם פרטים ונדרש בנסיבות הענין.

- הגשת מסמך לבית המשפט (א) 12. ראה בית המשפט כי מסמך דרוש לשם הכרעה בענין שלפניו, רשאי הוא להורות לבעל הדין שהמסמך ברשותו להגישו לבית המשפט במועד שיקבע; הורה בית המשפט כאמור, תחול על הגשת המסמך תקנה 70 לתקנות סדר הדין האזרחי בשינויים המחייבים.
- בעל הדין יגיש את המסמך לבית המשפט ולבעלי הדין האחרים; בעלי הדין רשאים להגיש את הערותיהם בכתב, ככל שהדבר נובע מהגשת המסמך, במועד שקבע בית המשפט. (ב)
- התנגד בעל הדין להגשת המסמך, יודיע לבית המשפט, במועד שנקבע, את טעמי התנגדותו. (ג)
- החליט בית המשפט לדחות את ההתנגדות יחולו הוראות תקנת משנה (ב). (ד)
- החובה למסור מידע ומסמכים לפי תקנות 11 ו-12 כפופה לסייגים ולהוראות לענין גילוי מידע ומסמכים לפי כל דין, לרבות הוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בשינויים המחויבים. (א) 13.
- הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון כאמור לגבי גילוי מידע או מסמך, רשאי בית המשפט לקיים את הדיון לפי תקנה 11 או 12 בדלתיים סגורות, וכן רשאי בית המשפט לקבל את המידע או המסמך המבוקשים, לעיין בהם, ולקבל הסברים מנציג היועץ המשפטי לממשלה או מנציג הרשות הנוגעת בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין. (ב)
- הדיון יתקיים לפני בית המשפט הדין בעתירה, אלא אם כן ביקש בעל הדין שהבקשה תידון על ידי שופט אחר של בית המשפט. (ג)
- לא יורה בית המשפט על מסירת מידע או מסמכים העלולים לפגוע בזכויות צד שלישי, אלא לאחר שנתן לצד השלישי הזדמנות להשמיע את טענותיו, בדרך שיקבע. (ד)
- הוצאה לגבי מידע או מסמך תעודת חיסיון לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, יתקיים הדיון בפני שופט של בית המשפט העליון לפי סעיף 46 לפקודה האמורה. (ה)
- הוגש כתב תשובה ונקבע מועד לדיון בעתירה, יגיש כל בעל דין את עיקרי טיעונו לבית המשפט וימציא עותקים מהם במישרין לשאר בעלי הדין, ארבעה ימים לפחות לפני המועד שנקבע לדיון. (א) 14.
- עיקרי טיעון יכללו באופן תמציתי את עיקרי טענותיו של בעל הדין בענינים שהוא רשאי לטעון בהם, וכן את האסמכתאות שבדעתו להסתמך עליהן; ואולם רשאי בעל דין להגיש עיקרי טיעון על דרך ההפניה לטיעונו כפי שפורטו בכתבי הטענות שהגיש, בצירוף האסמכתאות שבדעתו להסתמך עליהן; היתה האסמכתא פסק דין שלא פורסם בדפוס בפרסום רשמי, יצורף עותק מצולם שלו לעיקרי הטיעון. (ב)
- בדיון יהא כל בעל דין רשאי לטעון בפני בית המשפט על סמך עיקרי הטיעון; רצה בעל דין להוסיף טענה או להביא אסמכתא נוספת, יוכל לעשות זאת רק ברשות בית המשפט; אולם אם הגיש עיקרי טיעון אין צורך ברשות בית המשפט אם היו הטענה הנוספת או האסמכתא הנוספת תשובה לעיקרי הטיעון של בעל הדין שכנגד. (ג)
- בית המשפט ידון בעתירה על פי ראיות שיובאו בתצהירים, ואולם רשאי הוא, לבקשת בעל דין, להתיר חקירת מצהיר של בעל הדין שכנגד, אם ראה כי הדבר דרוש לשם הכרעה בעתירה. (א) 15.
- בקשה לחקירת מצהיר תוגש בכתב לבית המשפט, לא יאוחר מארבעה עשר ימים לפני מועד הדיון, ותפרט את הנושאים שעליהם מתבקשת החקירה; המבקש יציין בבקשה את עמדתו של בעל הדין שמטעמו הוגש התצהיר, לענין הבקשה, וכן יצרף את תגובתו של אותו בעל דין, אם נתבקש לכך על ידו. (ב)
- לא דחה בית משפט את הבקשה, יורה על התייצבותו של המצהיר לחקירה במועד הדיון, אך רשאי הוא לדחות את מתן החלטתו למועד הדיון בעתירה; החליט בית המשפט במהלך הדיון בעתירה להתיר את חקירת המצהיר, רשאי הוא להורות על חקירתו לאלתר, אם הוא נוכח בדיון, או לקבוע את המועד לקיום החקירה. (ג)

- (ד) לא התייצב המצהיר בהתאם להחלטת בית המשפט, לא ישמש תצהירו כראיה אלא ברשות בית המשפט.
- (ה) ראה בית המשפט שהדבר דרוש לשם הכרעה בעתירה, רשאי הוא, לאחר שנתן לשאר בעלי הדין הזדמנות להגיב לבקשה, ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להרשות השמעת עד שאינו מצהיר בנושא ובהיקף שיקבע בית המשפט.
- (א) 16. העותר יטען תחילה והמשיב יטען אחריו, אלא אם כן קבע בית המשפט סדר טיעון אחר; היו כמה עותרים או כמה משיבים, יקבע בית המשפט את סדר הטיעון ביניהם.
- (ב) בית המשפט רשאי להתיר לבעל דין טיעון נוסף בתשובה לטענות בעל הדין שכנגד.
- (ג) התיר בית המשפט חקירת מצהיר או חקירת עד שאינו מצהיר, תיערך חקירתו לפני שמיעת טענות בעלי הדין, ואולם רשאי בית המשפט, אם ראה טעם לכך, להתיר חקירת מצהיר בשלב אחר של הדיון; המצהיר מטעם העותר ייחקר תחילה, אלא אם כן קבע בית המשפט סדר אחר; היו כמה עותרים או כמה משיבים, יקבע בית המשפט את סדר חקירת המצהירים ביניהם.
- (ד) בית המשפט רשאי להורות על השלמת טיעונים בכתב בענינים שקבע, במקום טיעון בעל פה.
17. פסק דין בתום הדיון, או סמוך לאחריו, ככל האפשר בנסיבות הענין, ייתן בית המשפט פסק דין בעתירה; בפסק הדין מוסמך בית המשפט לדחות את העתירה או לקבלה – כולה, מקצתה או בשינויים – או להחזיר את הענין עם הוראות לרשות.
- (א) 18. נמסרה הודעה בדבר דיון, לרבות דיון מוקדם, רשאי בית המשפט –
- (1) אם לא התייצב איש מבעלי הדין – למחוק או לדחות את העתירה או לדחות את הדיון למועד אחר;
- (2) אם התייצב העותר והמשיב לא התייצב – לקיים דיון בעתירה בהעדר המשיב או לדחות את הדיון למועד אחר;
- (3) אם התייצב המשיב והעותר לא התייצב – למחוק או לדחות את העתירה או לדחות את הדיון למועד אחר.
- (ב) ניתנה החלטה לפי תקנה זו, רשאי העותר או המשיב, לפי הענין, לבקש את ביטולה או שינויה בתוך שבעה ימים מיום המצאתה, ורשאי בית המשפט לבטלה או לשנותה בתנאים שייראו לו, ובין השאר לענין הוצאות.
19. ראה בית המשפט כי נסיבות הענין מחייבות שלא להשהות את הדיון בעתירה שלפניו, רשאי הוא לדון בה בדחיפות בסטיה מהוראות תקנות אלה, ככל הנדרש.
- (א) 20. תקנות סדר הדין האזרחי לא יחולו על הליכי הדיון בעתירה; ואולם בענין שלא הוסדר בתקנות אלה, רשאי בית המשפט לנהוג בעתירה לפי תקנות סדר הדין האזרחי, בשינויים המחויבים, אם ראה כי התקיימו כל אלה:
- (1) הדבר דרוש לצורך הכרעה בעתירה;
- (2) אין בכך דבר שאינו מתיישב עם החוק, עם תקנות אלה או עם מהות ההליך המינהלי;
- (3) אין בכך כדי לפגוע בקיום ההליך באופן הוגן ויעיל.
- (ב) לא ינהג בית המשפט כאמור בתקנת משנה (א) אלא אם כן נתן לבעלי הדין הזדמנות להשמיע את טענותיהם, ומטעמים שיירשמו.
- (א) 21. בקשה מטעם עותר להעברת דיון בעתירה לבית המשפט העליון, לפי סעיף 6 לחוק, תוגש עם הגשת העתירה.
- (ב) בקשה להעברת דיון מטעם משיב או מטעם היועץ המשפטי לממשלה, תוגש בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מסיום הדיון המוקדם בעתירה; ציווה בית המשפט על הגשת כתב תשובה בלי לקיים דיון מוקדם בעתירה, תוגש הבקשה לא יאוחר מהמועד שנקבע להגשת כתב התשובה.
- (ג) בקשה להעברת דיון תיערך בכתב, ויפורטו בה הנסיבות המיוחדות המצדיקות העברת הדיון לבית המשפט העליון.

- (ד) החליט בית המשפט שהבקשה אינה מצריכה תגובה, ידחה אותה על אתר.
- (ה) החליט בית המשפט שהבקשה מצריכה תגובה, יבקש מבעלי הדין להגיב עליה, בכתב או בעל פה, במועד שיקבע.
- (ו) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), רשאי בית המשפט, בכל שלב של הדיון, אם ראה הצדקה לכך –
- (1) להתיר לבעל דין או ליועץ המשפטי לממשלה להעלות בקשה להעברת הדיון, בכתב או בעל פה ;
- (2) להחליט על העברת הדיון לבית המשפט העליון, לאחר שנתקבלה תגובת בעלי הדין, בכתב או בעל פה ;
- (3) לבקש התייחסות מטעם היועץ המשפטי לממשלה לשאלה אם מן הראוי להעביר את הדיון לבית המשפט העליון.

פרק ב'1 – עתירה נגד החלטת ועדת שחרורים

הגדרות	21א.	בפרק זה –	
		"אסיר" – לרבות אסיר ששוחרר על-תנאי ;	
		"הועדה" – ועדת שחרורים או ועדת שחרורים מיוחדת, לפי הענין, כהגדרתן בחוק שחרור על-תנאי ;	
		"חוק שחרור על-תנאי" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 ;	
		"מידע חסוי" – כמשמעותו בסעיף 17 לחוק שחרור על-תנאי ;	
		"עתירה" – כמשמעותה בסעיף 25 לחוק שחרור על-תנאי, לרבות עתירה לפי סעיף 26 לאותו חוק.	
תחולת הוראות	21ב.	עתירה, בקשת רשות ערעור וערעור על החלטה בעתירה יוגשו, והדיון בהם יתנהל, לפי הוראות פרק זה, ופרק ז' בשינויים המחויבים, ובכפוף להוראות חוק שחרור על-תנאי.	
מקום שיפוט	21ג.	עתירה תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו מוחזק האסיר, ואם שוחרר – בית הסוהר שבו הוחזק ערב שחרורו.	
המועד להגשת עתירה	21ד.	(א) עתירה תוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה ההחלטה בפני העותר, או מיום שנמסרה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו.	
		(ב) בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת עתירה כאמור בתקנת משנה (א) ; בית המשפט ייתן למשיב הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה לפני שיחליט בה, אם ראה הצדקה לכך.	
כתב עתירה	21ה.	(א) עתירה תיפתח במסירת כתב עתירה לבית המשפט.	
		(ב) בכתב עתירה ייכללו כל אלה :	
		(1) שם העותר, מספר זהותו, מענו ופרטי התקשרותו, ואם הוא מיוצג – שם עורך דינו, לרבות מספר רישיונו, מענו ופרטי התקשרותו ;	
		(2) אם העותר הוא פסול דין או קטין, כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות – ציון עובדה זו ;	
		(3) המשיבים, מענם ופרטי התקשרותם ;	
		(4) תיאור ההחלטה נושא העתירה והמועד שבו ניתנה בפני העותר, או המועד שבו נמסרה לו, אם ניתנה שלא בפניו ;	
		(5) העניין של העותר בנושא העתירה ;	
		(6) פירוט הנימוקים שבעובדה ושבחוק שעליהם מתבססת העתירה ;	
		(7) פירוט הסעד שמבקש העותר ;	
		(8) סכום אגרת בית המשפט שיש לשלם, בהפניה לפרט בתוספת לתקנות האגרות שלפיו יש לגבות אגרה ; אם העותר פטור מאגרה, יפנה לתקנה הפוטרת אותו מתשלומה לפי תקנות האגרות ;	
		(9) דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין בקשר לאותה מסכת עובדתית.	

- (ג) כתב עתירה יהא ערוך לפי טופס 1 שבתוספת ויצורף לו תצהיר לאימות העובדות המשמשות יסוד לעתירה.
- (ד) לכתב העתירה יצורפו, ככל שניתן, העתק צילומי של ההחלטה נושא העתירה, והעתקים צילומיים של כל המסמכים הנוגעים לענין, הכל בכפוף להוראות חוק שחרור על-תנאי ותקנה 21 בענין מידע חסוי.
- משיבים בעתירה 121. המשיבים בעתירה יהיו הועדה שנגד החלטתה מכוונת העתירה והאסיר שבענינו ניתנה ההחלטה או היועץ המשפטי לממשלה, לפי הענין, אולם לצורך טיעון ומתן תשובות בקשר לעתירה יהיו המשיבים האסיר או היועץ המשפטי לממשלה, לפי הענין.
- עיכוב שחרור 121. הגיש היועץ המשפטי לממשלה עתירה נגד החלטת הועדה לשחרר אסיר על-תנאי, רשאי שופט בית המשפט או בית המשפט הדן בעתירה להורות על עיכוב שחרורו של האסיר עד להחלטה בעתירה או עד להחלטה אחרת, וכן רשאי הוא לבטל או לשנות החלטת עיכוב כאמור, כפי שייראה לו בנסיבות הענין.
- דיון בעתירה 121. העתירה תישמע במעמד העותר והמשיב או באי כוחם, בכפוף להוראות חוק שחרור על-תנאי ותקנה 21 בענין מידע חסוי, במועד שקבע בית המשפט, ורשאי בית המשפט לצוות על המשיב להשיב תשובה בכתב, בלוויית תצהיר או בלעדיו בתוך זמן שיורה בית המשפט.
- סדר הטיעון 121. (א) העותר יטען תחילה והמשיב יטען אחריו, אלא אם כן קבע בית המשפט סדר טיעון אחר; היו כמה עותרים או משיבים, יקבע בית המשפט את סדר הטיעון ביניהם.
- (ב) בית המשפט רשאי להתיר לבעל דין טיעון נוסף בתשובה לטענות בעל הדין שכנגד.
- (ג) בית המשפט רשאי להורות על השלמת טיעונים בכתב בענינים שקבע, במקום טיעון בעל פה.
- מידע חסוי 121. לענין הצגת מידע חסוי לפני בית המשפט או בית המשפט העליון בדונו בעתירה, בבקשת רשות ערעור או בערעור על החלטה בעתירה, יחולו הוראות סעיפים 17 ו-26 לחוק שחרור על-תנאי, בשינויים המחויבים.
- פסק דין 121. בתום הדיון או סמוך לאחריו, ככל האפשר בנסיבות הענין, ייתן בית המשפט פסק דין בעתירה; בפסק הדין מוסמך בית המשפט לדחות את העתירה או לקבלה – כולה, מקצתה או בשינויים או להחזירה עם הוראות לועדה.
- רשות ערעור 121. (א) בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט (להלן – הבקשה) תוגש לבית המשפט העליון בכתב, בתוך שלושים ימים מיום שניתנה ההחלטה בפני המבקש או המערער לפי הענין, או מיום שנמסרה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו, ויפורטו בה הנימוקים שעליהם היא מתבססת.
- (ב) בית המשפט העליון רשאי לדון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור.
- (ג) בית המשפט העליון רשאי להחליט בערעור על פי סיכומים בכתב, גם בלא טענות שבעל פה.
- (ד) לצורך טיעון ומתן תשובות בקשר לבקשה ולערעור על החלטה בעתירה יהיו המשיבים האסיר או היועץ המשפטי לממשלה, לפי הענין.
- סדר דין באין 121. ג. בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בהוראות האמורות בתקנה 21, רשאים בית המשפט ובית המשפט העליון לנהוג בעתירה, בבקשת רשות ערעור ובערעור על החלטה בעתירה לפי ההוראות האחרות שבתקנות אלה, בשינויים המחויבים לפי הענין, ובדרך הנראית להם מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.
- פרק ג' – ערעור מינהלי**
- מקום שיפוט 22. (א) ערעור מינהלי יוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין שעל החלטתו מוגש הערעור.
- (ב) הוגשו כמה ערעורים מינהליים בנושא אחד או בנושאים דומים בעיקרם לבתי משפט שונים, רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת בעל דין, לקבוע כי הערעורים, כולם או חלקם, יידונו במאוחד בבית המשפט שקבע לכך.
- (ג) על בקשה לפי תקנת משנה (ב) יחולו הוראות תקנות 49 (ח) ו-50 פסקאות (1) עד (4) ו-(6) לתקנות סדר הדין האזרחי, בשינויים המחויבים.

- המועד להגשת ערעור מינהלי 23. (א) ערעור מינהלי יוגש במועד שנקבע לכך בדין.
(ב) לא נקבע מועד כאמור, יוגש ערעור מינהלי בתוך שישים ימים.
- כתב ערעור מינהלי 24. (א) ערעור מינהלי יוגש במסירת כתב ערעור מינהלי לבית המשפט.
(ב) בכתב ערעור מינהלי יפורטו כל אלה:
- (1) שם המערער, מספר זהותו, מענו ופרטי התקשרותו, ואם הוא מיוצג – שם עורך דינו, לרבות מספר רישיונו, מענו ופרטי התקשרותו;
- (א1) אם המערער הוא פסול דין או קטין, כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות – ציון עובדה זו, או אם המערער הוא תאגיד – ציון עובדה זו ודרך התאגדותו;
- (2) המשיבים ומענם ופרטי התקשרותם;
- (3) שם בית הדין שעל החלטתו מוגש הערעור ומספר התיק שבו ניתנה ההחלטה;
- (א3) פירוט מקור הסמכות העניינית והמקומית של בית משפט לעניינים מינהליים לדון בערעור, לרבות הוראות החיקוק המסמך שלפיו התקבלה החלטת הרשות שנגדה הוגש הערעור, והפרט שבתוספת השנייה או שבתוספת החמישית לחוק שלפיו מוסמך בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בעניין זה;
- (4) תיאור ההחלטה נושא הערעור, מועד מתן ההחלטה או המועד שבו הומצאה למערער, לפי הענין;
- (5) פירוט הנימוקים שבעובדה ושבחוק שעליהם מתבסס הערעור;
- (6) פירוט הסעד שמבקש המערער.
- (7) סכום אגרת בית המשפט שיש לשלם בהפניה לפרט בתוספת לתקנות האגרות שלפיו יש לגבות אגרה; אם המערער פטור מאגרה, יפנה לתקנה הפוטרת אותו מתשלומה לפי תקנות האגרות;
- (8) דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, לרבות הליך שהסתיים, בקשר לאותה מסכת עובדתית או לאותה החלטה של רשות שבעניינם מוגש הערעור.
- (ג) לכתב ערעור מינהלי יצורף העתק צילומי של ההחלטה נושא הערעור.
- המשיב בערעור מינהלי יהיה כל מי שהיה בעל דין להליך לפני בית הדין, למעט המערער. 25.
- בעל דין בערעור מינהלי רשאי להגיש הודעת עדכון, ותחול לעניין זה תקנה 33א. 25א.
- משהוגש ערעור מינהלי, תודיע מזכירות בית המשפט לבית הדין על הגשתו, ובית הדין יעביר לבית המשפט את תיק בית הדין בענין. 26.
- בית המשפט רשאי לקיים דיון מקדמי בערעור מינהלי לצורך הכנת הדיון בערעור ובמגמה לייעלו, ולשם כך הוא רשאי לתת כל החלטה הנדרשת לענין זה; כן רשאי בית המשפט לבחון אפשרות של סיום הערעור בהסדר מוסכם בין הצדדים, ולתת תוקף של פסק דין להסדר שהושג בין הצדדים. 27.
- הוראות פרק י"ז לחלק ב' לתקנות סדר הדין האזרחי יחולו על ערעור לפי פרק זה, בשינויים המחויבים, אם אין בחוק ובתקנות אלה הוראה אחרת לענין הנדון, ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם הוראות החוק ותקנות אלה. (א) 28.
- תקנה 33 לתקנות סדר הדין האזרחי לענין סמכות מזכיר משפטי תחול על ערעור לפי פרק זה בשינויים המחויבים, אם אין בחוק ובתקנות אלה הוראה אחרת לענין הנדון; סמכות המזכיר המשפטי לא תחול על בקשה לסעד זמני או ביטולו, בקשה לעיכוב הליכים או לעיכוב ביצוע החלטה, ובקשה לצו ביניים או לצו ארעי. (ב)
- פרק ד' – תובענה מינהלית**
- תובענה מינהלית תוגש על דרך הגשת כתב תביעה והדיון בה יתקיים לפי תקנות סדר הדין האזרחי, אם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם הוראות החוק ותקנות אלה. 29.

לא תוגש תובענה מינהלית יחד עם עתירה מינהלית; ואולם בכל שלב של הדיון בעתירה רשאי בית המשפט, בהסכמת העותר, להמיר הליך של עתירה להליך של תובענה מינהלית, ולהורות לשם כך על תיקון כתבי הטענות והתאמתם להליך של תובענה מינהלית; הורה כך בית המשפט, יחולו על המשך הדיון הוראות תקנה 29.

פרק ה' – ערעור על החלטת הרשם

המועד להגשת ערעור על החלטה של רשם הוא עשרים ימים.

הוראות פרק י"ז לחלק ב' לתקנות סדר הדין האזרחי, למעט תקנות 135, 137 והמועדים לפי תקנה 140(א) לתקנות, יחולו על ערעור כאמור, אם אין בחוק ובתקנות אלה הוראה אחרת לענין הנדון, ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם הוראות החוק ותקנות אלה.

פרק ו' – ערעור לבית המשפט העליון

המועד להגשת ערעור בזכות על פסק דין של בית המשפט הוא שישים ימים.

המועד להגשת בקשת רשות לערער על פסק דין של בית המשפט הוא שישים ימים.

המועד להגשת בקשת רשות לערער על החלטה אחרת של בית המשפט הוא שלושים ימים.

בעל דין בערעור ובבקשת רשות לערער לבית המשפט העליון רשאי להגיש לא יאחר משלושים ימים לפני מועד הדיון, הודעת עדכון על נסיבות חדשות השייכות לעניין, עובדתיות או משפטיות, שאירעו לאחר שניתנה ההחלטה נושא הערעור או בקשת רשות לערער.

הוגשה הודעת עדכון, רשאי בעל דין שכנגד להגיש תגובה להודעת העדכון לא יאחר מחמישה עשר ימים מיום קבלת ההודעה.

אורכן של הודעת עדכון והתגובה להודעת העדכון לא יעלה על שלושה עמודים, לא כולל הכותרת.

להודעת העדכון ולתגובה להודעת העדכון יצורפו, ככל האפשר, העתקי המסמכים הנוגעים לנסיבות החדשות, והעובדות שבהן יאומתו בתצהיר כאמור בתקנה 5(ג).

הוראות פרק י"ז לחלק ב' לתקנות סדר הדין האזרחי יחולו על ערעור ועל בקשת רשות לערער לפי פרק זה, בשינויים המחויבים, אם אין בחוק ובתקנות אלה הוראה אחרת לענין הנדון, ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם הוראות החוק ותקנות אלה; על אף האמור, המועד הקבוע בתקנה 140(א) לא יחול על תשובה לבקשת רשות לערער על החלטה אחרת של בית המשפט.

תקנה 33 לתקנות סדר הדין האזרחי לעניין סמכות מזכיר משפטי תחול על ערעור ועל בקשת רשות לערער לפי פרק זה, בשינויים המחויבים, אם אין בחוק ובתקנות אלה הוראה אחרת לענין הנדון; סמכות המזכיר המשפטי לא תחול על בקשה לסעד זמני או ביטול, בקשה לעיכוב הליכים או לעיכוב ביצוע החלטה, בקשה לצו ביניים או לצו ארעי ובקשת רשות לערער על החלטה אחרת לפי סעיפים 12(ב) ו-1(א) לחוק.

פרק ז' – הוראות כלליות

כתב בי-דין המוגש לבית המשפט יומצא במישרין לשאר בעלי הדין, בהקדם האפשרי ולא יאחר מתום שלושה ימים מיום הגשתו לבית המשפט, אלא אם כן נקבע אחרת בתקנות אלה.

בקשה לצו ארעי או לצו ביניים תומצא במישרין לשאר בעלי הדין ביום הגשתה לבית המשפט; לבקשה יצורף עותק של העתירה, אלא אם כן העתירה הומצאה לבעלי הדין קודם לכן.

צו ארעי או צו ביניים שהוצא נגד רשות יומצא למשרדה של הרשות, ועותק מהצו יימסר, באותו יום, גם כמפורט להלן:

- (1) היה הצו מופנה נגד רשות המיוצגת על ידי פרקליטות המדינה – למשרדו של פרקליט המחוז הנוגע בדבר, ובצו שניתן בבית המשפט העליון – למשרד פרקליטות המדינה בירושלים;
- (2) היה הצו מופנה נגד רשות אחרת – לבא כוח הרשות, ככל שהוא ידוע.
- (ד) הוראות פרק י"ט לחלק ב' לתקנות סדר הדין האזרחי יחולו על המצאות כתבי בי-דין, בכפוף לאמור בתקנה זו, ובשינויים המחויבים.
36. בעל דין לא יגיש תצהיר או מסמך אחר, נוסף על המפורט בתקנות אלה, אלא ברשות בית המשפט.
37. כל בקשה לפי תקנות אלה, למעט בקשה המועלת במהלך הדיון ברשות בית המשפט, תוגש בכתב, ואם היא מעלה טענות שבעובדה, תהא נתמכת בתצהיר לפי תקנת משנה 5(ג), בשינויים המחויבים לפי הענין.
38. (א) בלי לגרוע מהוראות תקנות 3 ו-4, רשאי בית המשפט או הרשם לשנות כל מועד שנקבע לעשיית דבר שבסדר דין; ואולם מועד להגשת ערעור מינהלי, ערעור לבית המשפט העליון או בקשת רשות לערער לא יוארך אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ב) בית המשפט רשאי לתת הוראות בדבר היקף כתב טענות; נקבע בתקנות אלה או בכל חיקוק מדד להיקף כתב טענות, יחול האמור כל עוד בית המשפט לא הורה אחרת מטעמים מיוחדים.
39. מניין הימים שנקבעו בתקנות אלה יימנה מיום מתן ההחלטה, אם ניתנה בפני בעל הדין; לא התייצב בעל דין אף שזומן כדיון, יימנה המועד מיום מתן ההחלטה כאילו ניתנה בפניו; ניתנה החלטה שלא בפני בעל דין, יימנה המועד מיום המצאתה לו כדיון.
40. נתן בית המשפט או הרשם החלטה על פי צד אחד, שלא לפי תקנה 18, רשאי בעל הדין שנגדו ניתנה ההחלטה לבקש את ביטולה או שינויה בתוך שבעה ימים מיום המצאתה, ורשאי בית המשפט או הרשם, לפי הענין, לבטלה או לשנותה, בתנאים שייראו לו, ובין השאר לענין הוצאות.
41. (א) בית המשפט או הרשם רשאי לחייב בעל דין בתשלום שכר טרחת עורך דין והוצאות המשפט לטובת בעל דין אחר.
- (ב) דחה בית המשפט את העתירה על הסף, לאחר שמצא שאין היא מגלה על פניה עילה להתערבותו, רשאי הוא, להטיל על העותר הוצאות לטובת אוצר המדינה בשיעור שיראה לנכון, או להורות לרשם לעשות כן.
- (ג) ראה בית המשפט כי בעל דין האריך את הדיון בהליך שלא לצורך או עשה שימוש בלתי ראוי בהליך, רשאי הוא, בלא קשר עם תוצאות המשפט להטיל על בעל הדין הוצאות לטובת אוצר המדינה בשיעור שיראה לנכון, או להורות לרשם לעשות כן.
- (ד) פסק בית המשפט או הרשם שכר טרחת עורך דין לפי תקנת משנה (א), לא ייפסק ולא ייוסף לסכום שנקבע, כאמור, סכום השווה למס ערך מוסף הנגזר מן הסכום שנקבע.
42. הגשת עתירה, ערעור מינהלי או תובענה מינהלית, וכן ערעור או בקשת רשות לערער לבית המשפט העליון לפי החוק או תקנות אלה, אין בה, כשלעצמה, כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נושא ההליך.
43. (א) בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצועה של החלטה שנתן, או של ההחלטה שהיא נושא הערעור המינהלי, וכן על מתן סעד זמני בנוגע להחלטה כאמור, למועד שיקבע ובתנאים שייראו לו, והוא כל עוד לא הוגשו ערעור או בקשת רשות לערער לבית המשפט העליון.
- (ב) הוגשו ערעור או בקשת רשות לערער, יהא בית המשפט העליון רשאי להורות על עיכוב ביצועה של החלטה שהיא נושא ערעור או נושא בקשת רשות לערער לפי החוק שהוגשו לו, וכן על מתן סעד זמני בנוגע להחלטה כאמור, למועד שיקבע ובתנאים שייראו לו.
- (ג) הוראות תקנה 9 ו-35(ב) ו-(ג) יחולו לענין בקשה והחלטה לעיכוב ביצוע וסעד זמני, בשינויים המחויבים.

- תקופת פגרה 44. תקופת פגרה של בתי המשפט לא תבוא במנין הימים שנקבעו בתקנות אלה או שקבע בית המשפט או הרשם, אלא אם כן הורה בית המשפט או הרשם, לפי הענין, הוראה אחרת.
- הוראות פרק כ' לתקנות סדר הדין האזרחי, למעט תקנות 176(ב), 177(5) ו-178 ו-179, יחולו בבית המשפט, בשינויים המחויבים, לפי הענין. 44. החלטת סדר הדין האזרחי
- בטלות – 45. ביטול תקנות סדרי דין
- (1) תקנות הרשויות המקומיות (ביוב) (ערעור לפני בית המשפט המחוזי), התשכ"ה-1964;
- (2) תקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (ערעור לפני בית המשפט המחוזי), התשל"ז-1977;
- (3) תקנות התעבורה (ערעור בפני בית המשפט המחוזי), התש"ם-1980;
- (4) תקנות התכנון והבניה (סדרי דין בעתירות לבית משפט לענינים מינהליים), התשנ"ו-1996.
46. תחילתן של תקנות אלה ביום ט"ו בכסלו התשס"א (12 בדצמבר 2000).
47. הוראות תקנות אלה לא יחולו על עתירה, ערעור מינהלי, תובענה מינהלית, ערעור או בקשת רשות לערער אשר הוגשו קודם לתחילתו של החוק, וימשיכו לחול על הליכים אלה התקנות המפורטות בתקנה 45, לפי הענין. תחילה הוראות מעבר

תוספת

- טופס 1 (תקנות 5(ג), 21ה(ג)) כתב עתירה
- טופס 2 (תקנה 5(ג), 9(א), 10(ג), 37) תצהיר העותר/המשיב
- טופס 3 (תקנה 10(ג)) כתב תשובה מטעם המשיב